

фахівців або групою фахівців. Завдання, які ставляться перед психологічними службами ОВС в процесі професійно-психологічної підготовки, такі:

- 1) забезпечення співробітників психологічними знаннями для повного розуміння ними труднощів службової діяльності в екстремальних ситуаціях;
- 2) розвиток психологічної націленості особистості співробітника - вироблення автоматичного подолання психологічних труднощів правоохоронної діяльності;
- 3) формування професійно-психологічних умінь і навичок для розвитку професійно необхідних успішних дій психологічних якостей;
- 4) вдосконалення і зміцнення професійно-психологічної стійкості, як елемент психологічної гарту співробітника.

В даному випадку, досягнення результатів, ґрунтується на прикладному навчанні, а й на практичній складовій, здатних вплинути на успішність діяльності співробітника в екстремальних ситуаціях і на професійну безпеку.

Виконання в повному обсязі завдань дозволить уникнути складнощів, пов'язаних з тривалою адаптацією до критичних ситуацій в умовах повсякденної напруженості на службі, підвищиться рівень ефективності і працездатності. А вироблення стійкого поведінки у співробітника при екстремальних ситуаціях буде знаком якісної професійної підготовки, також в особі громадян довіреності до нього, для подальшої взаємодії та сприяння один одному. Це, в сукупності до всього, допоможе вирішити питання про особисту безпеку і дозволить значно скоротити ризик травматизму, поранення і загибель серед співробітників ОВС. Адже в системі забезпечення особистої безпеки інтегруються основні напрямки морально-правове, професійне, психологічне і фізичне. Тому, забезпечення особистої безпеки, як складової в процесі формування співробітника ОВС, стабільно є найважливішою професійно - моральною завданням, якої постійно приділяється велика увага з метою підтримки кадрової роботи з особовим складом.

Отримано 27.02.2020



УДК 342.9(477)

ПАНОВА О. О.,

доктор юридичних наук, доцент,

доцент кафедри поліцейської діяльності

та публічного адміністрування факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-3533-5076>

ДО ПИТАНЬ КВАЛІФІКАЦІЇ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ СТ. 44-3 КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Стаття присвячена питанням виокремлення особливостей кваліфікації об'єктивної сторони адміністративного правопорушення передбаченого статтею 44-3 КУпАП.

Ключові слова: Кодекс України про адміністративні правопорушення, кваліфікація, об'єктивна сторона, ст.44-3 КУпАП.

Україна як і увесь світ, стоїть на порозі виникнення нових хвороб та глобальних пандемій, що загрожують не лише національній безпеці держави, а й погрожують загальному існуванню людства.

Одним з викликів сьогодення стає коронавірусна хвороба (COVID-19), яка незважаючи на те, що є частиною «великої родини респіраторних вірусів, що можуть спричиняти захворювання: від звичайної застуди до тяжкого гострого респіраторного синдрому» [1], уразила весь світ.

Так, Всесвітня організація охорони здоров'я зазначає, що станом на 31 березня 2020 року по всьому світі встановлено та підтверджено 827419 випадків захворювання на Covid-2019, з

них 40777 летальних випадків, таким чином зазначене інфекційне захворювання зафіксовано в 205 країнах особливе місце серед яких займає Італія (105792 хворих), Іспанія (94417 хворих), Китай (82638 хворих), Німеччина (67366 хворих), Франція (51477 хворих), тощо [2]. За даними Центру громадського здоров'я України, станом на 10:00 1 квітня 2020 року в Україні 669 лабораторно підтверджених випадків COVID-19, з них 17 летальних [3], і з кожним днем ці цифри лише ростуть.

Все це зумовило Уряд країни переглянути існуюче законодавство та привести його у відповідність до реалій сьогодення, визначаючи пріоритетним життя та здоров'я людини.

Так, Верховна рада України 17 березня 2020 року прийняла Закон № 530-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)», одним з пунктів якого було доповнено Кодекс України про адміністративні правопорушення статтею 44-3 «Порушення правил щодо карантину людей».

Зокрема, статтею 44-3 КУпАП передбачає «Порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами»[4].

Визначаючи об'єктивну сторону правопорушення зазначеного в ст.44-3 КУпАП слід наголосити на тому, що дана норма за своєю природою є бланкетною. Термін «бланкетна», застосовуючи до статті КУпАП, означає, що законодавець ніби не дописує повністю ознаки складу адміністративного правопорушення, залишаючи «право» доповнення за нормативними актами інших галузей права. Диспозиція статті відсилає нас до невизначеної кількості нормативно-правових актів, що подальшому може створювати загрозу правозастосування. Єдине, що їх повинно об'єднувати це урегулювання питань «правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм».

Так, Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», який зазначений в дефініції, не надає нам основних вимог, що можуть бути порушені, він лише визначає термінологічну базу, основні умови, права та обов'язки уповноважених осіб, та наділяє особливим правом органи місцевого самоврядування щодо вирішення окремих питань та встановлення відповідних норм при введенні карантинних та інших заходів. Така невизначеність конкретних заходів вимагає пошуку зазначених норм серед підзаконних нормативних актів, а також рішень органів місцевого самоврядування.

Зокрема, з метою профілактики COVID-19, Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» встановивши такі норми-заборони як: відвідування закладів освіти її здобувачами; проведення всіх масових (культурних, розважальних, спортивних, соціальних, релігійних, рекламних та інших) заходів, у яких бере участь понад 10 осіб, крім заходів, необхідних для забезпечення роботи органів державної влади та органів місцевого самоврядування; приймання відвідувачів, зокрема закладів громадського харчування (ресторанів, кафе тощо), торговельно-розважальних центрів, інших закладів розважальної діяльності, фітнес-центрів, закладів культури, торговельного і побутового обслуговування населення; перевезення пасажирів метрополітенами м. Києва, Харкова і Дніпра; перевезення пасажирів залізничним транспортом в усіх видах внутрішнього сполучення (приміському, міському, регіональному та дальньому), тощо [5]. Натомість органами виконавчої влади на місцях було запроваджено додаткові заходи, наприклад, Протокол засідання Постійної комісії з питань техногенно екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій м. Києва «Про додаткові заходи запобігання поширенню нової коронавірусної інфекції (COVID 19)», та аналогічні норми прийняті в інших містах України, визначають та роз'яснюють алгоритм дій та ті заборони, що діють в районі мешкання громади. Так, в м. Кропивницькому існує заборона продажу горілчаних виробів та комендантська година для осіб, що не досягли 16-річного віку, тощо.

Таким чином, об'єктивна сторона адміністративного правопорушення передбаченого статтею 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення має невизначений

характер бланкетної норми, який окрім Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» не надає конкретних нормативно-правових актів для ознайомлення та виділення обов'язкових норм та правил, порушення яких може призвести до притягнення до адміністративної відповідальності за означеною статтею, а розгалуженість правової бази, яка приймається органами влади на місцях, може призвести до плутанини та розрізненості обов'язкових норм поведінку в залежності від конкретної адміністративно-територіальної одиниці України.

Список бібліографічних посилань

1. 7 поширених питань про новий коронавірус // Міністерство охорони здоров'я України : сайт. 06.02.2020. URL: <https://moz.gov.ua/article/news/7-poshirenih-pitan-pro-novij-koronavirus> (дата звернення: 06.04.2020).

2. Novel Coronavirus (COVID-19) Situation. URL: <https://experience.arcgis.com/experience/685d0ace521648f8a5beeee1b9125cd> (дата звернення: 06.04.2020).

3. Оперативна інформація про поширення коронавірусної інфекції COVID-19 // Міністерство охорони здоров'я України : сайт. URL: <https://moz.gov.ua/article/news/operativna-informacija-pro-poshirennja-koronavirusnoi-infekcii-2019-ncov-1> (дата звернення: 06.04.2020).

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 06.04.2020).

5. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-p> (дата звернення: 06.04.2020).

Отримано 09.04.2020



УДК 351.74/.76

ПРОКОПЕНКО О. Ю.,

*доктор юридичних наук, старший науковий співробітник,
професор кафедри тактичної та спеціальної фізичної підготовки
факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ;
 <https://orcid.org/0000-0001-5826-7830>;*

БУЛАТІН Д. О.,

*викладач кафедри тактичної та спеціальної фізичної підготовки
факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ;
 <https://orcid.org/0000-0002-0200-2822>*

МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ АКТИ, ЩО ВИЗНАЧАЮТЬ СТАНДАРТИ ЗДІЙСНЕННЯ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЄЮ

Описано міжнародні стандарти здійснення превентивної діяльності поліцією, шляхи розвитку національного законодавства у площині міжнародних стандартів. Дана характеристика діям поліцейських при виконанні своїх обов'язків.

Ключові слова: поліція, міжнародні стандарти, превентивна діяльність.

Розуміння міжнародних стандартів здійснення превентивної діяльності поліцією є необхідним для ведення ефективної діяльності в даному напрямку на основі загальних, для більшості розвинених країн світу, засадах та розуміння можливих шляхів розвитку національного законодавства. В даному дослідженні визначимо нормативну базу, що закріплює ці міжнародні стандарти.